خدای (جل جلاله) سره خبرې او

د خدای (جل جلاله) ځواب

. ـــــ خدای (جل جلاله) ښخه ګیله او د خدای (جل جلاله) ځواب ـــــ .

ژباړه : عبدالرشید "صمد نجاب"

سرلیک : خدای (جل جلا له) **سره خبرې او د خدای** (جل جلا له) **ځواب**

ژباړه : عبدالرشید صمد ؛نجاب؛

ترتیب : ارسلان همت

پښتې ډیزاین : ارسلان همت

بسم الله الرحمن الرحيم

د ډاکټر شریعتي ګِیله له خدای (جل جلا له) څخه، او د سُهراب سپهري ځواب د خدای (جل جلا له) په ژبه:

ډاکټر شریعتي:

کُفر نه وایم، اندېښمن یم،

زما له ځانه ته څه غواړې؟!

لدې پرته چې پخپله وغواړم زه دې د ژوند بندیوان کړم.

ای زما خدایه! [جل جلا له]

یوه ورځ که له خپل عرش څخه را ښکته شې

د بې وزلی (فقر) جامې واغوندې

د یوې ټوټې ډوډۍ لپاره غُرور دې

د ناګسو (نامردانو) تر پښو لاندې کړې

او د شپې ورو او ستړی

تش لاس او ژبه تړلی

د کور پر لور بیا راشې

ځمکې او آسمان ته به کُفر وایې

نه یې وایې؟!

ای زما خدایه! [جل جلا له]

که د اُوړي (دُوبي) په ګرمه ورځ کې

ځان دې د دېوال سیوري پورې ونښلوې

ژبه دې پر تور دود وهلي مسین لوښي کېږدې

او لږ څه وړاندې هاخوا

مرمرینې مانۍ ووینې

او د یوې سکې لپاره ماغزه دې د دروازې هاخوا دېخوا په حرکت کې وي

ځمکې او آسمان ته به کُفر وایې

نه یې وایې؟!

ای زما خدایه! **[جل جلا له]**

یوه ورځ که بشر شي

د خپلو بندګانو له وضعیت څخه خبر شي

د تخلیق له کیسې څخه پښېمانه کېږې، له دې وجود څخه، له دې بدعت څخه.

ای زما خدایه! **[جل جلا له]** ته مسئول یې

ای زما خدایه! **[جل جلا له]**

ته پوهېږې چې **انسان** اوسېدل او پاتې کېدل

پدې نړۍ کې څومره **ستونزمن** دي،

څومره **درد** او **رنځ** باسي هغه څوک چې **انسان** دی او له **احساس** څخه ډک دی.

د سهراب سپهري ځواب د خدای (جل جلا له) په ژبه:

زه یم ښکلی؛

چې خپل ښکلي بنده سره مې مینه لرم؛

ته پرانیزه د زړه غوږونه، پروردګار (رب) دې تاته وایي:

تا د یوازېتوب په لا محدودَه نړۍ کې . . .

زه به تا هیڅکله خوشې نه کړم.

له ما پرته بل څوک پرېـږده، پُخلاینه وکړه خپل خدای (جل جلا له) سره؛

ته زما څخه پرته څه لټوې؟

ته د هر چا سره له ما پرته څه وایې؟

زما ګرانه! ته د بندګۍ لاره سر ته ورسوه، په خدایۍ ښه پوهېږم؛

په یوې اوښکې ته ماته بلنه راکړه د خپل ځان سره، یا خدایي مې مېلمه کړه؛

چې زه دې په اوښکو لمدو سترګو سره مینه لرم؛

خپل خالق وغواړه، ولټوه ته به مونږ پېدا کړې؛

چې پر مونږ به مئېن (عاشق) شې او مئېن (عاشق) کېږم پر تا چې . . .

ورو یې وایم، د عاشق او معشوق وصال سره، خدایي عالم لري؛

ته زما د ښکلي لمر څخه ډېر ښکلی يې، ته زما د دې نړۍ تر ټولو غوره او پورته مېلمه يې . . .

چې نړۍ پرته له تا د تا په څېر د يو څيز کمی يې درلود . . .

کله چې ما، ته مې **خلق** کړې پر خپل ځان مې **اَحْسَنْت** وېل:

داسې آيا څوک هم کوي چې د خپل خدای سره غوسه او ناراضه شي**؟**

په زړګونو توبې دې که څه هم ماتې کړې؛ وګورم؛ ما ته مې له خپلې دروازې څخه وشړلې**؟**

چې له ما څخه يې وېروڵې (ډارولې)**؟** خوشې کړه هغه **لېـــــــــــرې** خدای**؟!**

هغه بې رحمَ او نامهربانه معبود. هغه خپل مخلوق دې . . .

دا زه يم ستا مهربان او با رحمَ پروردګار. ستا خالق.

همدا اوس يوې څاڅکې اوښکې سره ماته غږ وکړه . . .

خپل دوه تش لاسونه را مخکې کړه؛

تړلې ژبې سره دې کار نلرم؛

همدا اوس ما ستا د **مات شوي زړه** غږ واورېد؛

د دې خاورينې ځمکې غريب يم؛

آيا زما ګرانه کومه اړتيا لرې؟

ووايه: له ما پرته بل څوک نه پوهېږي. په باطني ورو آواز راته غږ وکړه.

پوه شه! زما غېږه پرانيستې ده . . .

قسم په با ايمانَ پاکو عاشقانو (مئېنانو)؛

قسم د ډګر په سترو آسونو؛

ته مې تر ټولو غوره وختونو کې خلق کړې؛

قسم په روښانه عصر (مازديګر)، پر ما تکيه وکړه او ځان را وسپاره؛

قسم په ورځ، کله چې نور (روښنايي) ونيسي عالَم؛

قسم په ځلانده ستورو خو لېـــــــرې، زه به تا هيڅکله خوشې نه کړم؛

زما د غېږې د پوهېدا په موخه، پېل کړه، يو قدم تا سره . . .

پاتې ټول قدمونه دې ما سره.

ته پرانيزه د زړه غوږونه، پروردګار (رب) دې تاته وايي:

تا د يوازېتوب په لا محدودَه نړۍ کې . . .

زه به تا هيڅکله خوشې نه کړم.

یو چا ګوښه ویل:

فارسي نظم؛ په ډېر ګومان د مخمس په بڼه د نامعلوم شاعر لخوا:

یکی در گوشه ای می گفت: مُردم پیر گردیدم
دگر از کار این مردم خدایا سیر گردیدم
به هر کس مهر و دل دادم ز خود دلگیر گردیدم
تو می گفتی که رحمانی پناه مستمندانی
بیا ای مهربان ..... دل های تنها را تماشا کن

جوانان را درون کوچه ها بیکاره می بینم
به هر گوشه کناری کودکی بیچاره می بینم
دل ِ تنگ ِ پدرها را ز غم صد پاره می بینم
تو ای آنکه ز خیر و شر ز هر چه هست بالاتر
بیا اینک ..... دمی سیل ِ غم ِ ما را تماشا کن

یکی از جا نمی خیزد که : من مرد ِ خدا هستم!
یکی در گوشه ای خواند که : من مشکل گُشا هستم!
سپس آن دیگری گوید : به هر دردی دوا هستم!
در اینجا روبهان شاه اند .... غزالان در غم و آه اند
بیا...بیا..... مرغان خونین پر به صحرا را تماشا کن

به هر جا بنگری بینی یتیمی اشک می ریزد
به هر دم ناله ای خود را به حلقومی بیاویزد
و دادی از گلوی خشک از این ویرانه می خیزد
تو گفتی : دردمندان را طبیبی مهربان هستم
دمی ...... حال ِ دل ِ زنهای .ف.ح.ش.ا را تماشا کن

اگر گویم کریمی ..... ظلم بر بیچاره یعنی چه؟!

اگر گویم نعیمی ..... این همه اواره یعنی چه؟!

اگر گویم غفوری ..... سفره ها صد پاره یعنی چه؟!

تو گفتی : باغ زیبا را همیشه باغبان هستم

دمی ای باغبان .... پژمرده گلها را تماشا کن

به اشک افتادم ای یا رب .... ادب از خود رها کردم

تو دریایی و من قطره در آن دریا شنا کردم

وفا کردی به من یارا به تو جفا کردم

منِ دیوانه ی مسکین پشیمانم خطا کردم

بیا در چشم من یارب .... تو دریا را تماشا کن

بیا در چشم من یارب .... تو دریا را تماشا کن

...

"¯_(ツ)_/¯"